

INNE AKTY

KOMISJA EUROPEJSKA

**Publikacja informacji dotyczącej zatwierdzenia zmiany standardowej w specyfikacji produktu
objętego nazwą pochodzenia w sektorze winorośli i wina, o której to zmianie mowa w art. 17 ust. 2
i 3 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/33**

(2022/C 121/05)

Niniejsza informacja zostaje opublikowana zgodnie z art. 17 ust. 5 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/33 ⁽¹⁾.

POWIADOMIENIE O STANDARDOWEJ ZMIANIE W JEDNOLITYM DOKUMENCIE

„Côtes de Provence”

PDO-FR-A0392-AM04

Data powiadomienia: 7 stycznia 2022

OPIS I UZASADNIENIE ZATWIERDZONEJ ZMIANY

1. Wyznaczone działki rolne objęte uzupełniającym oznaczeniem geograficznym Sainte-Victoire

W rozdziale I pkt IV – 2 specyfikacji produktu – Wyznaczone działki rolne – określono datę zatwierdzenia przez właściwy organ wyznaczonej działki rolnej objętej uzupełniającym oznaczeniem geograficznym Sainte-Victoire.

Wina są wytwarzane z winogron pochodzących z działek położonych na obszarze wyznaczonym do produkcji, zatwierdzonym przez francuski Krajowy Instytut ds. Pochodzenia i Jakości (Institut national de l'origine et la qualité) podczas posiedzenia właściwego komitetu krajowego w dniu 3 czerwca 2021 r.

Przedmiotowa zmiana nie ma wpływu na jednolity dokument.

2. Odmiany winorośli

W rozdziale I specyfikacji produktu – punkt V – 1 – Odmiany winorośli – uzupełniono wykaz odmian uzupełniających.

— w winach czerwonych i różowych:

— odmiany rousseli Rs, caladoc N dodaje się jako 10 % udziału w odmianach winorośli.

— odmiany agiorgitiko N, calabrese N, moschofilero Rs, verdejo B, xinomavro N są ograniczone do 5 % udziału w odmianach winorośli i do 10 % w asamblażach. Nazwy tych odmian nie mogą być umieszczane na etykietach win objętych nazwą.

— w winach białych: dodaje się verdejo B. Odmiana ta jest ograniczona do 5 % udziału w odmianach winorośli i do 10 % w asamblażach. Nazwa tej odmiany nie może być umieszczana na etykietach win objętych nazwą.

Włączenie tych odmian jest jednym z rozwiązań wprowadzonych przez nazwę w celu przeciwdziałania zmianie klimatu i ograniczenia środków ochrony roślin. Odmiany dodane jako drugorzędnie odmiany winorośli są zgodne z profilem win objętych przedmiotową nazwą i umożliwiają przystosowanie się winorośli do suszy i grzybowych chorób roślin. Umożliwiają również stosowanie mniejszej ilości środków ochrony roślin.

Uzupełnia się punkt „Drugorzędne winne odmiany winorośli” w jednolitym dokumencie.

⁽¹⁾ Dz.U. L 9 z 11.1.2019, s. 2.

Udział odmian agiorgitiko N, calabrese N, moschofilero Rs, verdejo B, xinomavro N w odmianach winorośli jest określony w pkt V – 2 – Zasady dotyczące proporcji w gospodarstwie – Zmiana ta nie ma wpływu na jednolity dokument.

Udział odmian agiorgitiko N, calabrese N, moschofilero Rs, verdejo B, xinomavro N w asambrażach jest określony w pkt IX – 1 – Łączenie szczepów – Zmiana ta nie ma wpływu na jednolity dokument.

3. Prowadzenie winnicy

Rozdział I specyfikacji – punkt VI. — Prowadzenie winnic – w punkcie 2 – Inne praktyki uprawy, dodano dwa przepisy rolno-ekologiczne. Stwarzają one następujące ramy dla chemicznego odchwaszczania działek:

- odchwaszczanie chemiczne na końcach rzędów jest zabronione;
- całkowite chemiczne odchwaszczanie działki jest zabronione.

Zmiany te uwzględniono także w jednolitym dokumencie w punkcie „Praktyki enologiczne”.

4. Całkowita pojemność piwnicy

Rozdział I specyfikacji – punkt IX. – W odniesieniu do przetwarzania, wytwarzania, uprawy, pakowania, przechowywania – zmieniono lit. f) dotyczącą obliczania całkowitej pojemności piwnicy. Wszystkie podmioty gospodarcze dysponują całkowitą pojemnością piwnicy równą lub większą od maksymalnej wydajności, o której mowa w pkt VIII ppkt 2 specyfikacji, jeśli chodzi o powierzchnię uprawy poddanej winifikacji w naziemnej piwnicy winiarskiej.

Przedmiotowa zmiana nie ma wpływu na jednolity dokument.

5. Etykietowanie nazw odmian winorośli

Rozdział I specyfikacji – punkt XII. – Uzupełniono zasady prezentacji i etykietowania w celu doprecyzowania, że drugorzędne odmiany agiorgitiko N, calabrese N, moschofilero Rs, verdejo B, xinomavro N nie mogą być umieszczane na etykietach win objętych nazwą.

6. Główne punkty podlegające kontroli i metody oceny

W rozdziale III specyfikacji produktu – pkt I – Główne punkty specyfikacji podlegające kontroli oraz metody ich oceny – dostosowano do planu kontroli właściwej dla nazwy.

Zmiany te nie mają wpływu na jednolity dokument.

JEDNOLITY DOKUMENT

1. Nazwa lub nazwy

Côtes de Provence

2. Rodzaj oznaczenia geograficznego:

ChNP – chroniona nazwa pochodzenia

3. Kategorie produktów sektora wina

1. Wino

4. Opis wina lub win

1. *Różowe wina niemusujące*

KRÓTKI OPIS

Naturalna objętościowa zawartość alkoholu w tych winach wynosi co najmniej 11 %.

Zawartość cukrów fermentacyjnych (glukozy i fruktozy) w winach wynosi nie więcej niż 4 g/l.

Pozostałe normy analityczne są zgodne z przepisami europejskimi.

Wina różowe charakteryzują się barwą bladą różową. Jako produkty wysokiej jakości cechują się, w zależności od pochodzenia, paletą aromatów owocowych (owoce białe, cytrusowe, egzotyczne, czerwone itd.) lub kwiatowych, łączących się z nutami mineralnymi lub empireumatycznymi, podkreślona zrównoważoną strukturą między krągłością a rzeźkością.

Ogólne cechy analityczne	
Maksymalna całkowita zawartość alkoholu (w % objętości)	
Minimalna rzeczywista zawartość alkoholu (w % objętości)	
Minimalna kwasowość ogólna	w miliekwiwalentach na litr
Maksymalna kwasowość lotna (w miliekwiwalentach na litr)	
Maksymalna całkowita zawartość dwutlenku siarki (w miligramach na litr)	

2. *Czerwone wina niemusujące*

KRÓTKI OPIS

Naturalna objętościowa zawartość alkoholu w tych winach wynosi co najmniej 11 %.

Na etapie pakowania maksymalna zawartość kwasu jabłkowego wynosi 0,4 g/l.

Zawartość cukrów fermentacyjnych w winach czerwonych wynosi co najmniej:

- wina czerwone o naturalnej objętościowej zawartości alkoholu nieprzekraczającej 14 %: 3 g/l
- wina czerwone o naturalnej objętościowej zawartości alkoholu powyżej 14 %: 4 g/l

Pozostałe normy analityczne są zgodne z przepisami europejskimi.

Wina czerwone, o ciemnej barwie, występują w dwóch rodzajach:

- wina czerwone owocowe, uzyskiwane po krótkiej fermentacji, przeznaczone do szybkiego spożycia;
- wina czerwone długo leżakujące, o złożonym aromacie czarnych owoców, kakao, dziczyzny, przypraw oraz mocnych, jedwabistych tanin uzyskanym dzięki długiemu leżakowaniu.

Ogólne cechy analityczne	
Maksymalna całkowita zawartość alkoholu (w % objętości)	
Minimalna rzeczywista zawartość alkoholu (w % objętości)	
Minimalna kwasowość ogólna	w miliekwiwalentach na litr
Maksymalna kwasowość lotna (w miliekwiwalentach na litr)	
Maksymalna całkowita zawartość dwutlenku siarki (w miligramach na litr)	

3. *białe wina niemusujące*

KRÓTKI OPIS

Naturalna objętościowa zawartość alkoholu w tych winach wynosi co najmniej 11 %.

Pozostałe normy analityczne są zgodne z przepisami europejskimi.

Zawartość cukrów fermentacyjnych (glukozy i fruktozy) w winach wynosi nie więcej niż 4 g/l.

Białe wina wytrawne mają barwę żółtą z zielonkawym odcieniem, jasną i przejrzystą oraz aromat owocowy (owoce cytrusowe), kwiatowy (kwiaty białe), balsamiczny lub miodowy.

Ogólne cechy analityczne	
Maksymalna całkowita zawartość alkoholu (w % objętości)	
Minimalna rzeczywista zawartość alkoholu (w % objętości)	
Minimalna kwasowość ogólna	w miliekwiwalentach na litr
Maksymalna kwasowość lotna (w miliekwiwalentach na litr)	
Maksymalna całkowita zawartość dwutlenku siarki (w miligramach na litr)	

5. Praktyki winiarskie

5.1. Szczególne praktyki enologiczne

1. Szczególna praktyka enologiczna

Szczególna praktyka enologiczna

W produkcji win różowych stosowanie węgla drzewnego do zastosowań enologicznych jest dozwolone dla moszczów lub win młodych, wyciskanych, będących jeszcze w stadium fermentacji, w proporcji nie większej niż 20 % łącznej ilości win różowych wyprodukowanych przez danego producenta z danego zbioru. Zabrania się wszelkiej obróbki termicznej winogron, przy której stosuje się temperaturę powyżej 40 °C.

2. Odstępy między rzędami winorośli

Praktyka uprawy

Na każdą roślinę przypada maksymalnie 2,50 m² powierzchni. Powierzchnię tę oblicza się przez pomnożenie odległości między rzędami przez odległość między roślinami. Odstęp między rzędami nie może być większy niż 2,50 metra, a odstęp między krzewami w tym samym rzędzie nie może być mniejszy niż 0,80 metra.

3. Przycinanie

Praktyka uprawy

Przycinanie wykonuje się najpóźniej przed fazą fenologiczną E, tj. 3. rozwiniętymi liśćmi na 2 pierwszych oczkach.

Stosuje się cięcie krótkie (w kształcie kielicha lub sznura skośnego), pozostawiając co najwyżej 6 pędów; każdy pęd posiada maksymalnie 2 oczka.

W przypadku winorośli starszych niż 25 lat (26. listnienie) jeden z pędów może posiadać maksymalnie 5 oczek (limit 12 oczek na roślinę).

Z wyjątkiem winorośli przeznaczonych do produkcji oznaczeń geograficznych „Sainte-Victoire”, „Fréjus”, „La Londe” i „Pierrefeu” szczepy cabernet-sauvignon N i syrah N można przycinać w formie pojedynczego sznura Guyota (nie więcej niż 8 oczek na roślinę, w tym najwyżej 6 na długiej łozie).

4. Nawadnianie

Praktyka uprawy

Dopuszcza się nawadnianie.

5. Odchwaszczanie – przepisy rolno-ekologiczne

Praktyka uprawy

- odchwaszczanie chemiczne na końcach rzędów jest zabronione;
- całkowite chemiczne odchwaszczanie działki jest zabronione.

5.2. Maksymalna wydajność

1. 66 hektolitrów z hektara

6. Wyznaczony obszar geograficzny

Obszar geograficzny obejmuje 84 gminy, w tym 68 w departamencie Var, 15 w departamencie Delta Rodanu (fr. Bouches-du-Rhône) i jedną w departamencie Alpy Nadmorskie (fr. Alpes-Maritimes).

- W departamencie Alpy Nadmorskie: Villars-sur-Var;
- W departamencie Delta Rodanu: Allauch, Bouc-Bel-Air, Ceyreste, Châteauneuf-le-Rouge, La Ciotat, Cuges-les-Pins, Meyreuil, Mimet, Peynier, Puyloubier, Roquefort-la-Bédoule, Rousset, Simiane-Collongue, Le Tholonet, Trets;
- W departamencie Var: Les Arcs, Bagnols-en-Forêt, Le Beausset, Besse-sur-Issole, Bormes-les-Mimosas, Cabasse, La Cadière-d'Azur, Callas, Le Cannet-des-Maures, Carcès, Carnoules, Carqueiranne, Le Castellet, Cavalaire-sur-Mer, Cogolin, Collobrières, Correns, Cotignac, La Crau, La Croix-Valmer, Cuers, Draguignan, Entrecasteaux, Evenos, La Farède, Figanières, Flassans-sur-Issole, Flayosc, Fréjus, La Garde, La Garde-Freinet, Gassin, Gonfaron, Grimaud, Hyères, La Londe-les-Maures, Lorgues, Le Luc, Les Mayons, Montfort-sur-Argens, La Môle, La Motte, Le Muy, Pierrefeu-du-Var, Pignans, Plan-de-la-Tour, Pourcieux, Pourrières, Le Pradet, Puget-sur-Argens, Puget-Ville, Ramatuelle, Roquebrune-sur-Argens, Saint-Antonin-du-Var, Saint-Cyr-sur-Mer, Sainte-Maxime, Saint-Paul-en-Forêt, Saint-Raphaël, Saint-Tropez, Sanary-sur-Mer, Seillans, Six-Fours-les-Plages, Solliès-Pont, Taradeau, Le Thoronet, Trans-en-Provence, La Valette-du-Var, Vidauban.

7. Główne odmiany winorośli

Carignan N

Cinsaut N - Cinsault

Clairette B

Grenache N

Mourvèdre N - Monastrell

Semillon B

Syrah N - Shiraz

Tibouren N

Ugni blanc B

Vermentino B - Rolle

8. Opis związku lub związków

Obszar geograficzny chronionej nazwy pochodzenia „Côtes de Provence” rozciąga się od dolnej Prowansji o podłożach wapiennych, na zachodzie i północy, po dolną Prowansję, o podłożach krystalicznych, na południu i wschodzie (Maures i Esterel). Przebiega wzdłuż wybrzeży Morza Śródziemnego, wcinając się w doliny, rozciąga na skąpanych w słońcu skałach i kończy na skraju lasów sosnowych w niektórych gminach departamentów Var, Delta Rodanu i Alpy Nadmorskie.

O bogactwie winnic „Côtes de Provence” stanowi różnorodność warunków geograficzno-glebowych i zróżnicowanie mezoklimatów. Ta różnorodność skłoniła producentów do stosowania narzędzi umożliwiających im uzyskanie jak najbardziej wyróżniających się produktów, zarówno pod względem wyboru odmian, które współgrają z tymi natural-

nymi cechami, jak i przez dostosowanie metod pracy (uprawa ziemi, gęstość obsadzania, metody przycinania, które pozwalają na uzyskanie zbiorów, jednocześnie zabezpieczając winnicę przed letnimi suszami) oraz dostosowanie warunków produkcji wina poprzez znaczne inwestycje materialne i techniczne, jakich dokonano w ubiegłym stuleciu.

Choć wina pochodzące z tak różnych odmian i tak rozmaitych środowisk wykazują zróżnicowanie, to zawsze ich tożsamość i oryginalność wynika ze wspólnych dla całej społeczności producentów zwyczajów i wiedzy fachowej, w szczególności w odniesieniu do produkcji win różowych.

Ten obszar geograficzny, kiedyś tylko tranzytowy, obecnie stał się miejscem upraw wielu odmian winorośli, odpowiednio łączonych ze sobą przez pokolenia, aby zapewnić jakość i tożsamość win. Na przykład szczepy grenache N i tibuoren N zapewniają wysoką zawartość alkoholu i krągłość, szczep cinsaut N – subtelność i elegancję, szczep syrah N – aromat owocowy, a mourvèdre N – dobre predyspozycje wina do długiego przechowywania.

Optymalne warunki dojrzewania związane z rozkładem opadów deszczu i temperatur, stężenie składników mineralnych i ich utrzymanie na dobrym poziomie dzięki panującym wiatrom również przyczynia się do jakości i oryginalności produkowanych win. Równowaga między kwasowością a krągłością, stabilność barwy i elegancki aromat win uzyskiwane są dzięki zbiorowi winogron mających odpowiednią zawartość cukru i polifenoli.

Działki, skutkiem tradycyjnych praktyk, są precyzyjnie podzielone do celów zbioru winogron, a ich podłoże stanowią płytkie gleby o dobrych warunkach hydrologicznych.

Region „Côtes de Provence” ma 2 600 lat tradycji winiarskiej, która od 1980 r. przeżywa prawdziwe odrodzenie, zwłaszcza w zakresie produkcji win różowych.

Już prowansalski hrabia Bon Roy René d'Anjou cenił wina z Prowansji i uczynił z Marsylii port wolnocłowy, co przyczyniło się do zwiększenia produkcji i sprzedaży win. Wprowadził również proces produkcji wina „clairret” i wina różowego. Swego rodzaju ambasadorką tych win była Eleonora Prowansalska, która zostawszy królową Anglii spopularyzowała je na londyńskim dworze. W XVII i XVIII w. były one bardzo cenione na dworze francuskim, gdzie do ich renomy przyczyniło się pióro Madame de Sevigné, hrabiny Grignan.

Renoma ta utrzymuje się nadal w 2010 roku. Producenci win, spółdzielnie i przedsiębiorstwa handlowe kontynuują wysiłki na rzecz ulepszenia wspólnych zasad promowania chronionej nazwy pochodzenia „Côtes de Provence”, stanowiącej ich wspólne dziedzictwo, i dbają o przestrzeganie zasad dotyczących nazwy i charakteru produktu.

9. Dodatkowe wymogi zasadnicze (pakowanie, etykietowanie i inne wymogi)

Obszar bezpośredniego sąsiedztwa

Ramy prawne:

przepisy krajowe

Rodzaj wymogów dodatkowych:

odstępstwo dotyczące produkcji na wyznaczonym obszarze geograficznym

Opis wymogu

Obszar bezpośredniego sąsiedztwa, określony na zasadzie odstępstwa w odniesieniu do produkcji i dojrzewania win, stanowi obszar 10 gmin w departamencie Delta Rodanu i 41 gmin w departamencie Var.

— W departamencie Delta Rodanu: Aubagne, Auriol, La Bouilladisse, Cassis, La Destrousse, Fuveau, Gardanne, Gémenos, Peypin, Roquevaire.

— W departamencie Var: Bandol, Barjols, Belgentier, Bras, Brignoles, Brue-Auriac, Camps-la-Source, La Celle, Châteauvert, Fayence, Forcalqueiret, Garéoult, Le Lavandou, Mazaugues, Méounes-lès-Montrieux, Nans-les-Pins, Néoules, Ollières, Ollioules, Plan-d'Aups-Sainte-Baume, Pontevès, Rayol-Canadel-sur-Mer, Le Revest-les-Eaux, Riboux, Rocbaron, La Roquebrussanne, Rougiers, Saint-Mandrier-sur-Mer, Saint-Maximim-la-Sainte-Baume, Saint-Zacharie, Sainte-Anastasia-sur-Issole, Sillans-la-Cascade, Seillons-Source-d'Argens, La Seyne-sur-Mer, Signes, Solliès-Ville, Toulon, Tourves, Le Val, Villecroze, Vins-sur-Caramy.

Etykietowanie: Uzupełniające oznaczenia geograficzne

Ramy prawne:

przepisy krajowe

Rodzaj wymogów dodatkowych:

przepisy dodatkowe dotyczące etykietowania

Opis wymogu

Do ChNP „Côtes de Provence” można dodać uzupełniające oznaczenia geograficzne „Fréjus”, „Sainte-Victoire”, „Pierre-feu” i „Notre-Dame des Anges” w odniesieniu do win czerwonych i różowych.

Do ChNP „Côtes de Provence” można dodać uzupełniające oznaczenie geograficzne „La Londe” w odniesieniu do win czerwonych, różowych i białych.

Wina spełniają warunki określone w specyfikacji, w szczególności w odniesieniu do obszaru geograficznego pochodzenia winogron, produkcji wina oraz, w niektórych przypadkach, dojrzewania wina, odmian winorośli, maksymalnych zbiorów, zawartości cukrów fermentacyjnych oraz metod produkcji.

Etykietowanie: Większa jednostka geograficzna

Ramy prawne:

przepisy krajowe

Rodzaj wymogów dodatkowych:

przepisy dodatkowe dotyczące etykietowania

Opis wymogu

Na etykietach win objętych chronioną nazwą pochodzenia, niezależnie od tego, czy występuje razem z oznaczeniem geograficznym, można wskazać nazwę większej jednostki geograficznej „Vin de Provence”. Czcionka, którą zapisana jest nazwa większej jednostki geograficznej, nie może być większa (wysokość i szerokość) niż czcionka, którą zapisano chronioną nazwę pochodzenia, niezależnie od tego, czy występuje razem z oznaczeniem geograficznym. Nazwa większej jednostki geograficznej „Vin de Provence” znajduje się w tym samym polu widzenia, co chroniona nazwa pochodzenia i oznaczenie geograficzne.

Etykietowanie – nazwy odmian:

Ramy prawne:

przepisy krajowe

Rodzaj wymogów dodatkowych:

przepisy dodatkowe dotyczące etykietowania

Opis wymogu

Drugorzędne odmiany agiorgitiko N, calabrese N, moschofilero Rs, verdejo B, xinomavro N nie mogą być umieszczane na etykietach win objętych nazwą.

Link do specyfikacji produktu

http://info.agriculture.gouv.fr/gedei/site/bo-agri/document_administratif-04ce000c-981e-4fb0-8009-c0266d331c79
